

I de unge Aar

eller

Skoleinspektørens Datter

Skuespil i 3 Akter

❏ 60 Afdelinger ❏

Optaget af Nordisk

❏ Films Comp. ❏

Handlingen i denne udmærkede Film er grebet lige ud af Livet. Den fortæller om den ansete og højagtede Borger, som — streng i sine Domme — ikke tør vedkende sig sin Ungdoms Letsindighed af Frygt for at miste sin sociale Position og derved komme til at staa i Vejen for sin egen Datters Lykke.

A/S »FOTORAMA«
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst
o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

PERSONERNE:

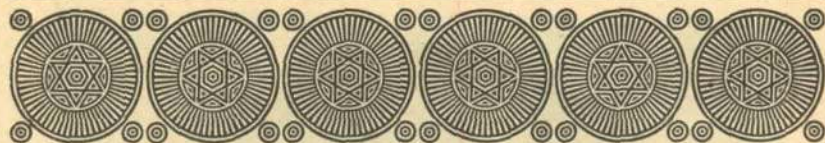
Lille Anny Frk. Ingeborg Bruun-Bertelsen.
Rektor Claudius, hendes Fader . Herr Carl Lauritzen.
Fru Claudius Fru Maja Bjerre-Lind.
Elly, Rektorens Datter udenfor
 Ægteskab Frk. Alma Hinding
Mag. Franck, forlovet med Elly . Herr Rob. Schmidt.

AFDELINGERNE:

1. Rektor Claudius i sit Arbejdsværelse.
2. En Mand med strenge moralske Principer.
3. Lille Anny og hendes Moder.
4. Anny gaar ud med sine Veninder.
5. Magister Franck venter efter Skoletid paa sin Kæreste Elly.
6. Elly er uddannet som Sygeplejerske og har Ansættelse paa en Klinik.
7. En Tur i Parken.
8. Mødet med Anny og hendes Veninder.
9. „Tænk, han er forlovet.“
10. Rektor Claudius' Hemmelighed fra Ungdommens Dage.
11. Elly, hans Datter udenfor Ægteskab.
12. Claudius vil lære sin Datter at kende.
13. Elly faar Underretning om sin Faders forestaaende Besøg.
14. „En Herre ønsker at tale med Dem“.
15. Fader og Datter.
16. „Tilgiv mig, Elly!“
17. „Min Stilling og mine Familieforhold forbyder mig at anerkende dig officielt.“
18. „Skal vi ikke gaa en Tur sammen?“

19. I Parken.
20. „Farvel, min Datter.“
21. Anny ser sin Fader kysse Magister Francks Forlovede.
22. „Aa Mo'r, jeg er saa u'ykkelig.“
23. Nogen Tid efter.
24. En Time i Fysik.
25. Eksplosionen.
26. Paa Hospitalet.
27. „Hun vil miste Synet i nogen Tid.“
28. Elly bliver hendes Sygeplejerske.
29. Magister Franck hos Rektoren.
30. „De er suspenderet indtil videre“.
31. Forældrenes Besøg hos Anny.
32. „Fa'r maa ikke komme herind!“
33. „Du har vel ikke fortalt noget?“
34. Annys Syn er næsten vendt tilbage.
35. Bindet skal fjernes.
36. Hun genkender sin Sygeplejerske.
37. En søvnløs Nat.
38. Anny flygter fra Hospitalet.
39. Et dristigt Spring.
40. Hos Magister Franck.
41. „Deres Kæreste er Dem ikke værdig.“
42. Magisteren faar Anny bragt til Ro.

43. Forlovelsen hæves.
44. Elly modtager Brevet.
45. Annys Forsvinden opdages.
46. „Anny er hos mig.“
47. „Jeg kan ikke give dig den Forklaring, som vilde rense mig!“
48. Elly gaar til sin Fader.
49. „Jeg maa fortælle ham det.“
50. Rektor Claudius indser nu, at han ikke mere har Ret til at unddrage sig Dommeu over sin Fortids Handling.“
51. Han vil ikke kunne bære sin Hustrus Dom og beslutter at søge Døden.
52. Fru Claudius finder Elly opløst i Taarer.
53. „Du skal ogsaa være mit Barn“.
54. Hos Magister Franck.
55. „Hvor er Fa'r?“
56. Ved Skovsøens Bred.
57. Alt er opklaret.
58. „Hun er din Søster.“
59. Hustruens Tilgivelse.
60. En lykkelig Familie.

Rektor Claudius nyder almindelig Anseelse og nævnes hyppigt som Eksemplet paa en retlinet Personlighed. Det siges endvidere om ham, at han er en streng Dommer i alle moralske Spørgsmaal, saaledes som den Mand har Lov til at være, der selv er et Vidnesbyrd om pletfri Vandel.

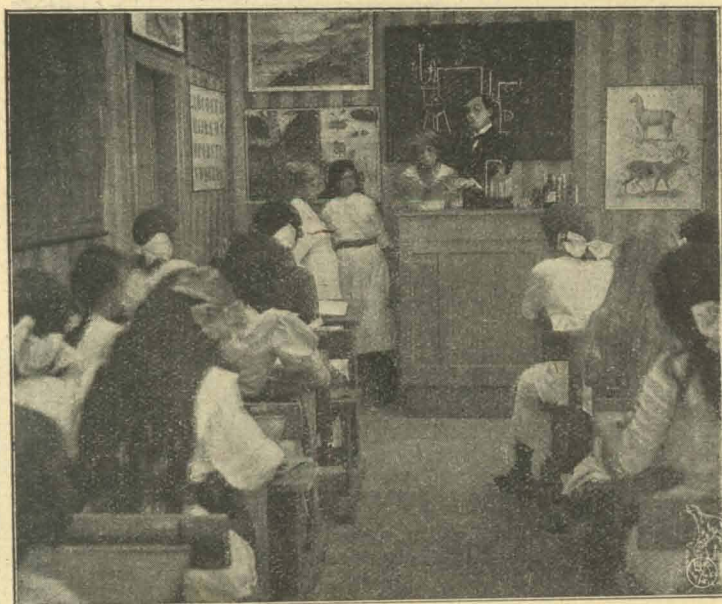
Rektor Claudius, der er gift og har en stor Datter Anny, tynges imidlertid af en Ungdomssynd, der kaster bestandig mørkere Skygger over hans Samvittighed. Udenfor Ægte-skabet har han en Datter, Elly, som nu er voksen. Hyppi-gere og hyppigere sysselsætter denne unge Pige hans Tanker. Han har aldrig set hende, men hos den Sagfører, gennem hvem han har tilstillet hende hendes Maanedspenge, har han faaet at vide, hvor dygtig og flink hun er bleven. Hun har netop nu endt sin Uddannelse som Sygeplejerske og har modtaget Ansættelse paa en Klinik.

Rektor Claudius beslutter sig til at opsøge hende. Saa stærk er hans Trang efter at lære dette sit eget Kød og Blod at kende. Hos Sagføreren faar han opgivet hendes

Adresse, og en Dag staar han i hendes Stue. Det er en ejendommelig Følelse for ham at staa overfor denne unge Kvinde, hvis Træk fremkalder Minder om hans letsindige Ungdom. Med bævende Stemme beder han hende om Tilgivelse, fordi han i alle de Aar, der er gaaet, har undgaaet hende. Heller ikke nu tør han — af Hensyn til sin Stilling og sine Familieforhold — anerkende hende officielt. Efter at denne Samtale har fundet Sted, spadserer Fader og Datter en Tur sammen i et nærliggende Parkanlæg. Her leger netop hans anden Datter Anny med et Par Veninder. Netop som Rektor Claudius kysser Elly til Afsked, faar Anny

Øje paa dem. Hun misforstaar Situationen. Faderen, som hun alle Dage har set op til, bliver i hendes Øjne nu en slet og foragtelig Person. Dobbelt bedrovet bliver hun, da hun i Elly genkender den unge Pige, der er forlovet med Magister Franck, en af Lærerne ved hendes Faders Skole.

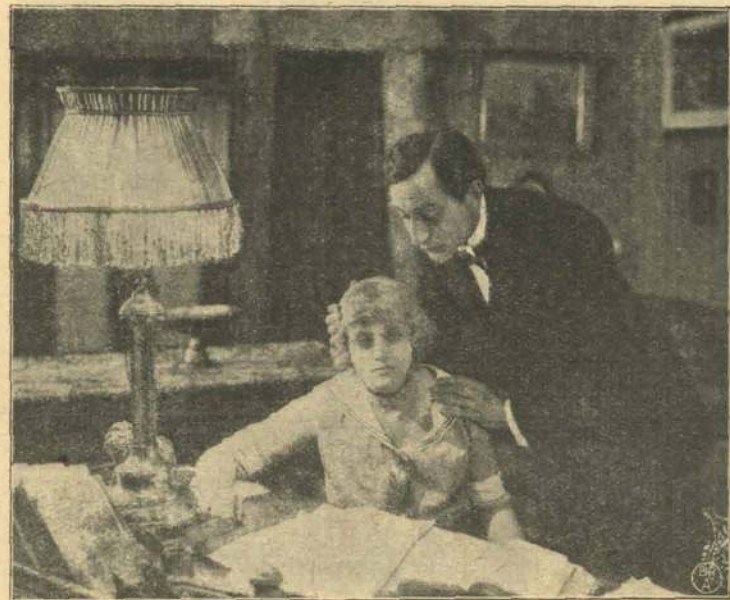
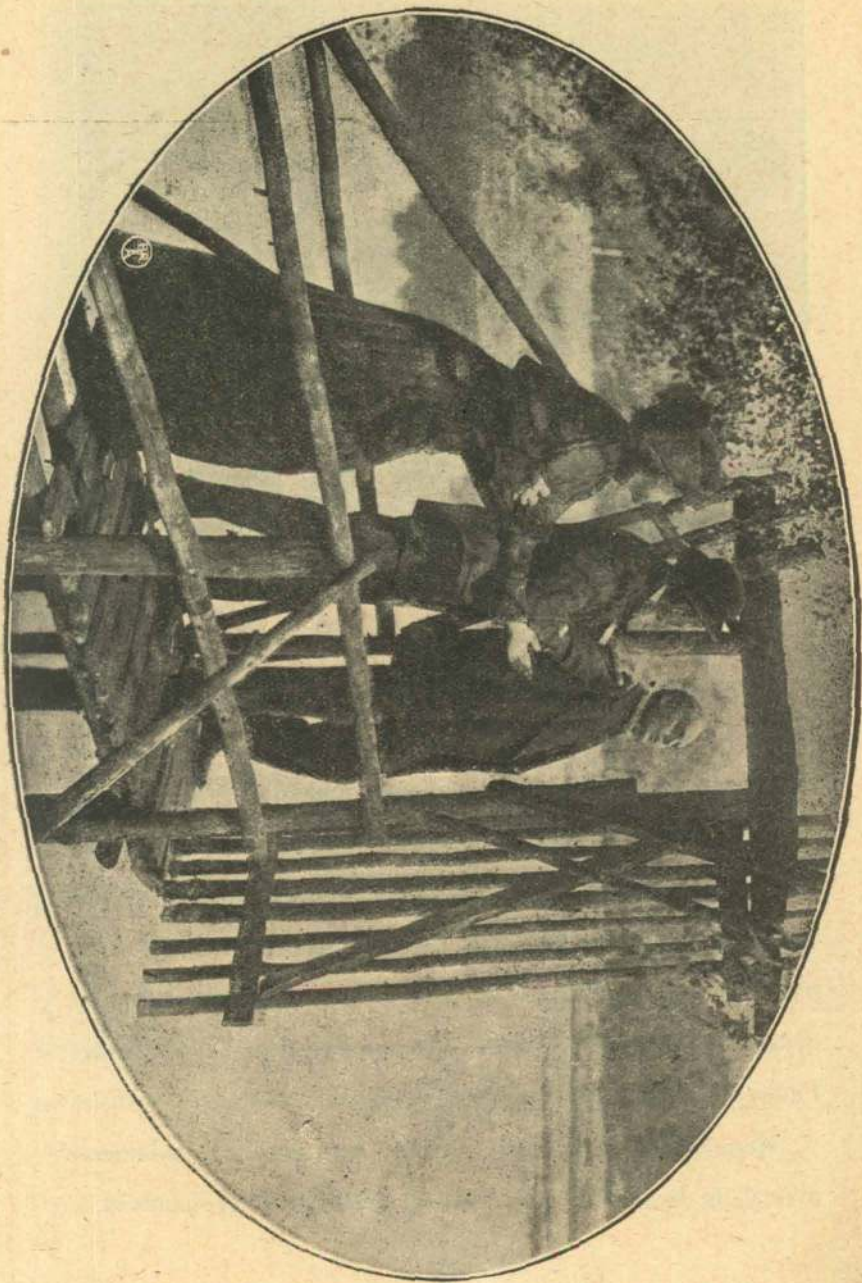
Kort efter denne Begivenhed rammes lille Anny af en Ulykke, som for længere Tid berøver hende Synet. I en af Magister Francks Fysiktimer sker der ved et kemisk Eksperiment en Eksplosion. Anny, der har været for nær Apparaterne, faar sit Ansigt frygtelig forbrændt. Hun transporteres hurtigst til en Klinik -- netop den Klinik, hvor Elly

er ansat som Sygeplejerske. Da Rektor Claudius erfarer dette, trygler han Elly om endelig ikke at lade sig mærke med noget overfor Anny eller nogen anden.

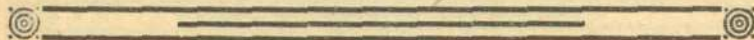
Ved Ellys omhyggelige Pleje er Helbredelsen omsider saavidt fremskreden, at Bandagen kan tages fra Annys Øjne. Ingen kan beskrive hendes Forfærdelse, da hun i den Kvinde, hvis Stemme hun under sit Sygeleje har lært at holde af, genkender Magister Francks Forlovede, med hvem hendes Fader hin Dag i Parken havde holdt Stævnemøde.

Mens Anny har ligget syg har hun uafbrudt spekuleret over dette Bedrageri, som hun ufrivillig var blevet indviet i,

og hun har fattet en stor Beslutning. Saasart hun atter er bleven nogenlunde rask, vil hun afsløre dette Bedrag foreløbig for Magister Franck, hvem hun har fattet Medlidenhed for, navnlig efter at hun har faaet at vide, at han er bleven suspenderet fra sin Stilling ved Skolen formedelst det Uheld, der blev Skyld i, at hun tog Skade paa Synet. En Aften, efter at Stuegangen er endt, sniger Anny sig bort fra Klinikken og opsøger Magister Franck, hvem hun delagtiggør i sin Viden angaaende det Forhold, som hun mener bestaar imellem Elly og Faderen.

Det kommer til et Brud mellem Elly og Magister Franck.

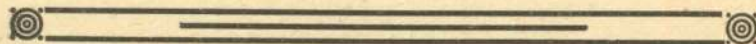
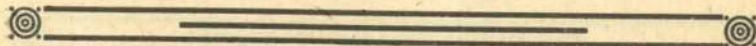

Elly er af sit Løfte til Rektor Claudius bundet, saa at hun ikke kan give sin Kæreste den Forklaring, som vilde rense hende for enhver Mistanke. Og forgæves beder hun sin Fader om Lov til at maatte fortælle Franck Sammenhængen. Han vil navnlig ikke vide sit Livs Hemmelighed afsløret for denne Mand, som han har afskediget.

Den sidste Samtale, han i Anledning heraf har med Datteren Elly, overbeviser ham imidlertid om, at han ingen Ret har til længere at unddrage sig Dommen over sin Fortids Handlinger, naar det kun kan ske paa Bekostning af andre Menneskers Lykke. Og han bestemmer sig til frivillig at søge Døden.

I sidste Øjeblik forhindres han dog heri, og hans Hustru, der tilfældig er kommen under Vejr med hans Hemmelighed og har forstaaet, at han gennem de Samvittighedskvaler, han har lidt, har faaet Straf for sin Vildfarelse, tilgiver ham alt. Og da Anny faar at vide, at Elly er hendes Søster, oplades hendes Øjne for de Begivenheder, som har faaet hende til at dømme Faderen saa strengt. Hun har fra nu af kun kærlige Tanker tilovers for Elly og fører hende selv tilbage til Magister Franck.

3937

Lille Anny og hendes Moder.

Personerne:

Lille Anny.....Frk. Ingeborg Bruun-
Bertelsen
Rektor Claudius, hendes Fader.....Herr Carl Lauritzen
Fru Claudius.....Fru Maja Bjerre-Lind
Elly, Rektorens Datter udenfor Egteskab..Frk. Alma Hinding
Magister Franck, forlovet med Elly.....Herr Robert Schmidt

Rektor Claudius nyder almindelig Anseelse og nævnes hyppigt som Eksemplet paa en retlinet Personlighed. Det siges endvidere om ham, at han er en streng Dommer i alle moralske Spørgsmaal, saaledes som den Mand har Lov til at være, der selv er et Vidnesbyrd om pletfri Vandel.

Rektor Claudius, der er gift og har en stor Datter Anny, tynges imidlertid af en Ungdomssynd, der kaster bestandig mørkere Skygger over hans Samvittighed. Udenfor Egteskabet har han en Datter Elly, som nu er voksen. Hyppigere og hyppigere sysselsætter denne unge Pige hans Tanker. Han har aldrig set hende, men hos den Sagfører, gennem hvem han har tilstillet hende hendes Maanedspenge, har han faaet at vide, hvor dygtig og flink hun er bleven. Hun har netop nu endt sin Uddannelse som Sygeplejerske og har modtaget Ansættelse paa en Klinik.

Rektor Claudius beslutter sig til at opsøge hende. Saa stærk er hans Trang efter at lære dette sit eget Kød og Blod at kende. Hos Sagføreren faar han opgivet hendes Adresse, og en Dag staar han i hendes Stue. Det er en ejendommelig Følelse for ham at staa overfor denne unge Kvinde, hvis Træk fremkalder Mindær om hans let-sindige Ungdom. Med bævende Stemme beder han hende om Tilgivelse, fordi han i alle de Aar, der er gaaet, har undgaaet hende. Heller ikke nu tør han - af Hensyn til sin Stilling og sine Familieforhold - anerkende hende officielt. Efter at denne Samtale har fundet Sted spadserer Fader og Datter en Tur sammen i et nærliggende Parkanlæg. Her leger netop hans anden Datter Anny med et Par Veninder. Netop

som Rektor Claudius kysser Elly til Adsked faar Anny Øje paa dem. Hun misforstaar Situationen. Faderen, som hun alle Dage har set op til, bliver i hendes Øjne nu en slet og foragtelig Person. Dobbeltd bedrøvet bliver hun, da hun i Elly genkender den unge Pige, der er forlovet med Magister Franck, en af Lærerne ved hendes Faders Skole.

Kort efter denne Begivenhed rammes lille Anny af en Ulykke, som før længere Tid berøver hende Synet. I en af Magister Francks Fysiktimer sker der ved et kemisk Eksperiment en Eksplosion. Anny, der har været for nær Apparaterne, faar sit Ansigt frygtelig forbrændt. Hun transporteres hurtigst til en Klinik - netop den Klinik, hvor Elly er ansat som Sygeplejerske. Da Rektor Claudius erfarer dette, trygler han Elly om endelig ikke at lade sig mærke med noget overfor Anny eller nogen anden.

Ved Ellys onhyggelige Pleje er Helbredelsen omsider saavidt fremskreden, at Bandagen kan tages fra Annys Øjne. Ingen kan beskrive hendes Forfærdelse, da hun i den Kvinde, hvis Stemme, hun under sit Sygeleje har lært at holde af, genkender Magister Francks Forlovede, med hvem hendes Fader hin Dag i Parken havde holdt Stæv- nemøde.

Medens Anny har ligget syg har hun uafbrudt spekuleret over dette Bedrageri, som hun ufrivillig var bleven indviet i, og hun har fattet en stor Beslutning: saasnart hun atter er bleven nogen- lunde rask, vil hun afsløre dette Bedrag foreløbig for Magister Franck, hvem hun har fattet Medlidenshed for, navnlig efter at hun har faaet at vide, at han er bleven suspenderet fra sin Stilling ved Skolen formedelst det Uheld, der blev Skyld i, at hun tog Skade paa Synet. En Aften efter at Stuegangen er endt sniger Anny sig bort fra Klinikken og opsøger Magister Franck, hvem hun delagtiggør i sin Viden angaaende det Forhold, som hun mener bestaar imellem Elly og Faderen.

Det kommer til et Brud mellem Elly og Magister Franck. Elly er af sit Løfte til Rektor Claudius bundet, saa at hun ikke kan give sin Kæreste den Forklaring som vilde rense hende for enhver Mistanke. Og forgæves beder hun sin Fader om Lov til at maatte fortælle Franck Sammenhængen. Han vil navnlig ikke vide sit Livs Hemmelighed afsløret for denne Mand, som han har afskediget.

Den sidste Santale, han i Anledning heraf har med Datteren Elly, overbeviser han imidlertid om, at han ingen Ret har til længere at unddrage sig Dommen over sin Fortids Handlinger, naar det kun kan ske paa Bekostning af andre Menneskers Lykke. Og han bestemmer sig til frivillig at søge Døden.

I sidste Øjeblik forhindres han dog heri, og hans Hustru, der tilfældig er kommen under Vejr med hans Hemmelighed og har forstået, at han gennem de Samvittighedskvaler, han har lidt, har faaet Straf for sin Vildfarelse, tilgiver ham alt. Og da Anny faar at vide, at Elly er hendes Søster oplades hendes Øjne for de Begivenheder, som har faaet hende til at dømme Faderen saa strengt. Hun har fra nu af kun kærlige Tanker tilovers for Elly og fører hende selv tilbage til Magister Franck.

oooooooooooo000oooooooooooo

S c h w a r z e T a g e .

Drama in drei Akten.

Personen:

Schuldirektor Claudius.
Elisabeth, seine Frau.
Annelise, beider Tochter.
Ella.
Oberlehrer Frank.

Claudius, der verdiente Direktor des Mädchengymnasiums, hat im Leben alles erreicht, was er sich nur wünschen mochte. Er hat seine geachtete Stellung, eine kluge, edle Frau und ein reizendes Töchterchen, der Sonnenschein seines Herzens und seines Heims. Und dennoch lastet auch auf ihm eine drückende Sorge und ein heimlicher Schmerz. Vor der Eingehung seiner Ehe ist er der Vater eines unehelichen Kindes geworden, und er hat nie gewagt, seiner Frau dies Geheimnis zu offenbaren. Immer hielt ihn der ernste Sinn, die stolze Reinheit Elisabeths, die er nur zu wohl kennt, davon ab, das Geständnis seiner Schuld zu machen. Nun ist Ella, das Kind seiner Jugendliebe, erwachsen und ein fleissiges, strebsames Mädchen geworden, die als Studentin der Medizin ein ausgefülltes, pflichtgetreues Leben führt, und die Sehnsucht, sie nur einmal in die Arme zu schliessen, ihr zu erklären, wie sehr sein Herz an ihr hängt, obschon er nicht wagen darf, sie in sein Heim zu nehmen, wird so gross und unerträglich in ihm, dass er sich schliesslich an das Vormundschaftsgericht mit der Bitte um ihre Adresse wendet.

Ella hat gewiss früher unter dem Vergehen ihrer Mutter gelitten, aber das ist nun überwunden, das Leben, wie sie es sich gezimmert hat, befriedigt sie und umschliesst ausserdem ein hohes Mass an Glück. Denn sie hat die Liebe eines redlichen, guten, tüchtigen Menschen gewonnen. Wenn sie ihr Examen erst bestanden hat, wird der Oberlehrer Frank sie als seine Gattin heinführen, und sie werden beide in treuer Kameradschaft neben einander schreiten. Was könnte

sie sich Schöneres und Besseres wünschen! Und in diesen Frieden schlägt die Nachricht, dass ihr Vater sie sehen und sprechen möchte, wie ein zündender Blitz ein. Ernst und schweigend stehen sich dann Vater und Tochter gegenüber. Wenn auch manches durch die folgende Unterredung in Elias Seele aufgewühlt wird, die Erkenntnis bleibt, dass der Mann, der mit so schweren Gewissensnöten ringt, ihrer Liebe und ihrer Achtung wert ist. Claudius empfindet ähnliches, nur mit verstärkter Gewalt. Wie stolz darf er auf dies schöne, tapfere junge Menschenkind sein, und dennoch ist es ihm nicht vergönnt, das Mädchen in sein Haus zu führen und die Mutterlose seiner Frau ans Herz zu legen.

Ella begleitet ihren Vater dann noch durch den Wald, wo er einen tief bewegten Abschied von ihr nimmt, ihr Haupt sanft mit seinen Händen umschliessend und mit seinen Lippen ihren Mund suchend.

Er hört das Rascheln in den Büschen nicht und nicht den ängstlichen, unterdrückten Aufschrei. Dort steht, von den Zweigen verdeckt, sein zweites Kind, die kleine Annelise, und glaubt nichts anderes, als dass der Vater der Mutter seine Liebe entzogen und sie einer fremden Frau geschenkt hat. Und diese Fremde ist ihr bekannt, hat sie sie doch in Gesellschaft des von ihrer ganzen Klasse heiss bewunderten Oberlehrers Frank gesehen und erfahren, dass sie seine Braut ist. Solche schlechten Frauen kann es also geben, die zwei Herzen lächelnden Mundes verraten? Und eine solche Frau konnte ihres Vaters Neigung erringen, dieses Vaters, den sie bisher so leidenschaftlich verehrt hat?

Diese Gedankengänge und Folgerungen sind zu verwirrend, zu qualvoll für das Gemüt des Kindes. Sie sucht Trost bei der Mutter und findet dort den Vater, den sie nicht mehr ansehen kann, ohne tief zu erröten. Da bricht sie vor der Mutter in die Knie und verbirgt schluchzend den Blondkopf in ihren Kleide.

Tief erschüttert betrachten die Eltern dies seltsame Verhalten ihres Kindes, und ^{zu} der alten Sorge senkt sich auf Claudius' Schultern die neue: hat Annelise sein Geheimnis vielleicht erraten? Denn dass sie sich scheu vor ihm zurückzieht und unter seiner Berührung zusammenzuckt, kann seine Ursache nur in Verachtung, Empörung und zornigem Schmerz haben. Claudius weiss, dass Kinder die strengsten Richter sind.

Aber der Schatten, der diese Tage überwölkt, soll sich noch vertiefen.

Bei einem Experiment in der Physikstunde des Oberlehrers Frank kommt es zu einer Explosion, die Annelises Gesicht schwer verletzt und ihr Augenlicht gefährdet. Das sich in Qualen windende Kind wird in die Klinik gebracht, in welcher Ella, die Assistentin tätig ist, und Frank fällt die schwere Aufgabe zu, den Vater zu benachrichtigen. Seine schlimmsten Befürchtungen bewahrheiten sich, in seiner trüben Stimmung aufgebrachter noch als sonst, suspendiert der Direktor seinen Oberlehrer bis auf weiteres vom Amt.

In der Klinik hat sich Ella unterdessen des armen kleinen Mädchens liebevoll angenommen und Annelise, ihres Augenlichtes beraubt, ahnungslos, dass die verhasste Nebenbuhlerin ihrer Mutter an ihrem Bette weilt, schliesst sich in inniger Dankbarkeit an ihre freundliche Pflegerin an. Als Vater und Mutter in die Klinik kommen, um sie zu besuchen, gerät die sonst so sanfte Annelise ausser sich, sie will nur die Mutter sehen, der Vater soll draussen bleiben.

"Hast Du ihr unser Geheimnis verraten", flüsterte der Direktor Ella in äusserster Erregung zu. Diese Zumutung weist sie entrüstet zurück; immer rätselvoller erscheint Claudius nun das Verhalten seines Töchterchens.

Nach Wochen wird der Verband von Annelises Augen entfernt, eine bange Minute; denn nun wird es sich entscheiden, ob ihre

Sehkraft gelitten hat oder nicht. Annelise kann sehen, ein gütiges Geschick hat sie vor der Blindheit bewahrt, aber was ihr jubelndes Glück bedeuten sollte, verwandelt sich in fassungsloses Entsetzen. Ihre Blicke fallen auf Ella, und nun erkennt sie, wen sie so lieb-gewonnen, wer sie so unermüdlich gepflegt hat. Ein jammervoller Aufschrei! Das Kind sinkt ohnmächtig um. Ratlos lassen sie die Aerzte in ihr Zimmer zurücktragen, niemand begreift, wie dies geschehen konnte, und selbst Ella findet sich nicht mehr zurecht, versteht es nicht, warum Annelise sie nicht mehr sehen will, und wagt den einzigen möglichen Grund doch nicht anzunehmen.

Wenige Tage später wird ihr die Erklärung. Annelise hat sich in ihrer Not dem Oberlehrer Frank anvertraut, ihm den Auftritt im Walde geschildert, und Frank bricht darauf mit knappen Worten seine Beziehungen zu Ella ab.

Das junge Mädchen eilt sofort zu ihrem Verlobten. Aber da ihr das Versprechen, das sie Claudius gegeben, den Mund versiegelt, verklingen ihre verzweifelten Bitten ungehört. Ihr bleibt nun nichts anderes übrig, als den Vater aufzusuchen. Im Hause des Direktors sind den schwarzen Tagen noch unheil kündendere Stunden gefolgt. Annelise hält sich in Franks Hause auf und weigert sich, zu ihren Eltern zurückzukehren. Nun erfährt Claudius durch Ella den Grund. Aber anstatt die Lösung zu beschleunigen, scheint die Annahme des Kindes, Ella sei die Geliebte ihres Vaters, die Verhältnisse nur noch mehr zu verwirren. Völlig zermürbt besitzt Claudius auch nicht mehr die ruhige Urteilskraft, die besonnene Ueberlegung. In seiner Gebrochenheit hält er an der Geheimhaltung fest und lehnt Ellas Bitte wenigstens ihren Bräutigam aufklären zu dürfen, unerschütterlich ab.

Ella bleibt allein im Zimmer zurück, Gram und Bitterkeit im Herzen; da öffnet sich die Thür, und Frau Elisabeth betritt den Raum. Was ihr Mann ihr so ängstlich verheimlichen wollte, hat sie durch

(Lille Anny og hendes Moder)

-5-

einen Brief, den sie gefunden, längst erraten, und ganz anders, als Claudius geglaubt, sieht sie seine Verfehlung an. Edel und vornehm denkend liegt es ihr fern, kleinlich zu grollen und einen gewöhnlichen Massstab an das Handeln ihres Gatten zu legen. Warm und liebevoll nimmt sie das mutterlose Mädchen in ihre Arme, und als beider Augen sich treffen, da fühlen sie, dass eine tiefe Zuneigung zwischen ihnen aufkeimen wird. An der Hand ihrer mütterlichen Freundin kehrt Ella zu ihrem Verlobten zurück, und als er und Annelise nun erfahren, wie falsch und wie grausam sie Ella beurteilt haben, ist des Glückes, des Jubels kein Ende. Annelise ist so froh, eine liebe, verständige Schwester zu haben und so beschämt über ihre Zweifel. Nun will sie Ella aber auch nie wieder hergeben! Als alle vier Menschen dann versöhnt das Haus des Direktors betreten, da kommen sie zur rechten Zeit, um den Vater und Gatten von der Ausführung eines schweren, traurigen Entschlusses abzuhalten. Denn Claudius wollte, um Ellas Glück und dem Frieden der Seinen nicht hindernd im Wege zu stehen, sein Leben zum Opfer zu bringen. Nun geleiten ihn die weichen Hände seiner gütigen Frau in ein ungleich schöneres Leben zurück, das a l l e seine Lieben umschliessen wird.

o o o o o o o o o o o o o o o o

NORDISK FILMS KOMPAGNI

tion et des égards dus à sa famille. Après que cette conversation a eu lieu, le père et la fille font une promenade dans un parc du voisinage. Justement dans ce parc joue Annette, son autre fille avec quelques amies. A l'instant où le proviseur Gautier embrasse Jeanne pour lui dire adieu, Annette les aperçoit. Elle se méprend sur la situation. Le père, qu'elle a jusqu'à présent beaucoup estimé devient à ses yeux une mauvaise et méprisable personne. Elle est doublement triste quand elle découvre en Jeanne, la jeune fille fiancée avec M. Vernot, un des professeurs de l'école de son père.

Peu de temps après cet événement un malheur arrive à la petite Annette, et pour quelque temps elle est privée de la vue. Pendant la leçon de physique chez M. Vernot une explosion a lieu, causée par une expérience chimique. Trop rapprochée des appareils Annette s'est brûlé terriblement la figure. On la transporte au plus vite à la clinique où Jeanne est infirmière. Lorsque le proviseur Gautier l'apprend il supplie Jeanne de ne pas trahir le secret à Annette ou à quelqu'un autre.

Par les soins de Jeanne, Annette est enfin rétablie à un tel degré qu'on peut ôter le bandage de ses yeux. Sa terreur est impossible à décrire, lorsque dans cette femme, dont elle a appris à aimer la voix pendant sa maladie, elle reconnaît la fiancée du professeur Vernot, avec qui son père avait le rendez-vous dans le parc l'autre jour.

Pendant sa maladie Annette a constamment pensé à cette tromperie qu'elle a découverte involontairement, et elle a pris une grande résolution: aussitôt qu'elle sera assez bien portante elle veut démasquer cette tromperie au professeur Vernot, dont elle a pitié, et spécialement après avoir appris qu'il a été suspendu de sa position à cause du malheur, qui a causé sa maladie. Un

soir après la visite Annette se glisse hors de la clinique, va trouver le professeur Vernot à qui elle confie tout ce qu'elle sait de la liaison qu'elle pense exister entre Jeanne et son père.

Une rupture a lieu entre Jeanne et le professeur Vernot. Jeanne est tenue par sa promesse au proviseur Gautier, et ne peut alors donner à son fiancé l'explication qui la disculperait de tous les soupçons. En vain elle demande à son père la permission de raconter à Georges la vérité. Mais il ne veut pas que le secret de sa vie soit démasqué pour cet homme, auquel il a donné congé.

Le dernier entretien qu'il a à ce sujet avec Jeanne lui montre qu'il n'a pas le droit de se dérober plus longtemps au jugement des actions de son passé, quand c'est aux dépens du bonheur d'autres personnes. Il se décide à chercher volontairement la mort.

Tout de même au dernier moment il en est empêché, et sa femme qui a eu vent de la chose et a bien compris que par les remords qu'il a subis il a expié ses fautes, lui pardonne tout. Et quand Annette apprend que Jeanne est sa soeur, elle voit tous les événements qui lui ont fait juger son père si sévèrement d'une toute autre manière. A présent elle n'a que des pensées affectueuses envers Jeanne et la conduit elle-même auprès du professeur Vernot.

A/s **NORDISK FILMS CO.**

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

